Aşır

Genellikle cemaatle kılınan namazlardan sonra veya çeşitli toplantılarda ibadet maksadıyla yapılan tilavetlerde okunan on ayet veya orta uzunlukta yaklaşık on ayetlik bölüme aşır veya aşr-ı şerif adı verilir.

Camilerde namazlardan sonra mihraptan okunan aşır mihrabiye olarak isimlendirilir.

Aşır sesli olarak ve makamla okunur.

Aşır okumaya istiâze ve besmele ile başlanır.

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Sonunda “sadekallahü’l-azîm” (En büyük olan Allah doğru söyledi) cümlesi söylenir.

صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ

Ardından Saffat Suresinin 180-181 ve 182. ayetleri okunur:

“سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ”

ve “el-Fatiha” denilir.

Aşır, mümkün olduğunca Kur’an-ı Kerim’e uygun, sade ve temiz nağmelerle okunmalı aynı nağme motifleri her duruşta tekrarlanmamalıdır.

Güzel ses Kur’an’ın güzelliğini artırdığı gibi, dinleyenlerin ondan etkilenmesine de vesile olur.

Tilavette tecvid kurallarından kesinlikle taviz verilmemelidir.

Aşır Kur’an-ı Kerim’in belirli bölümlerinden okunacağı için o bölümün anlamı bilinmeli, okurken sesin yükseltilmesi ya da alçaltılması bakımından anlam dikkate alınmalıdır.

Aşır okunacak ayetler günün özelliğine ya da toplantının konusuna uygun ayetleri seçmek gerekir.